

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/39/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3126010063
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3126010063.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Miroslavy Šibíkovej a Mgr. Martina Vozára, v konaní o návrhu odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody na neverejnom zasadnutí dňa 03. júna 2026 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5Nt/1/2026 zo dňa 17. februára 2026, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5Nt/1/2026 zo dňa 17.02.2026 bolo samosudkyňou rozhodnuté podľa § 412 ods. 1 Tr. por. tak, že sa zamietá žiadosť odsúdeného A. B. na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 03.12.2021, sp. zn. 1T/83/2020 v spojení uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 08.11.2022, č. k. 1To/39/2022, právoplatným dňa 08.11.2022.

Citované uznesenie súdu okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal písomne sťažnosť odsúdený, a to prostredníctvom obhajkyne. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil nasledovne:

„Súd sa logicky nevysporiadal s mojou žiadosťou o prerušenie výkonu trestu.

Bez posudkov špecialistov zamietol žiadosť a nevysporiadal sa a ani nemal záujem riešiť moje vážne zdravotné problémy a stačilo mu tvrdenie ÚVTOS odboru zdravotnej starostlivosti, kde ÚVTOS tvrdí, že môj zdravotný stav je stabilizovaný.

Nedá sa preto nebrať do úvahy a nevyhodnotiť dôkazy o mojom zdravotnom stave, ktoré súdu neboli známe v takom rozsahu, ako by k nemu uviedol znalec odborné zistenia. Je nesprávny argument, že súd mal vedomosť o mojom zdravotnom stave, pretože nemal ani nemohol mať vedomosť o odborných zisteniach znalca, pretože ide o odborné zistenia, ktoré súd sám ani nemôže urobiť.

Súd sa nevysporiadal: Zbierka zákonov Slovenskej republiky č. 317/2010 Z. z. najmä na jeho článok 25 zdravie, kde sa píše zmluvné strany prijmu všetky príslušné opatrenia, ktorými zabezpečia osobám so zdravotným postihnutím prístup k zdravotnej starostlivosti vrátane liečebnej rehabilitácie. Dňa 08.11.2022 bola odborná liečba prerušená a rehabilitácia, základná liečba popri mojich chronických ochoreniach do dnešného dňa sa nevykonáva.

ZVJS je povinné poskytnúť zdravotnú starostlivosť aj v inom civilnom zariadení, ak by tak nepostupovali, výkon trestu by nebol vykonávaný v súlade s právnymi predpismi, ktoré upravujú a ani v súlade so zásadou humánnosti trestania v slovenskom trestnom práve.

Súd odignoroval moje dôvody žiadosti, nevysporiadal sa so zákonmi Slovenskej republiky.

Dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím. Slovenská republika je povinná dodržiavať tieto práva vo svojich zákonoch a konaní verejnej moci, rešpektovať rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, zabezpečiť, aby občania mali účinné právne prostriedky, kde sú ich práva porušované.

Pre Slovenskú republiku nadobudol tento dohovor účinnosť 25. júna 2010.

Dôvodom odmietnutia hospitalizácie v nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne sú skutočnosti spočívajúce v katastrofálnom hygienickom stave, dezolačnom interiéri (stuchlina, neznesiteľný zápach toalety), WC, holubí trus na parapete 1,5-2 cm, labzujúci hmyz, šváby, ploštice v nočných hodinách a veľké množstvo špiny. Toto prostredie nemožno v žiadnom prípade označiť za nemocnicu. Skôr sa jedná o budovu hrôzy pripomínajúcu krematórium. V priebehu podstatnej časti môjho civilného života som pôsobil ako chovateľ dobytky a moje zvieratá mali lepšie hygienické podmienky ako pacienti v nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Som tiež názoru, že zdravotnícky personál ÚVTOS Dubnica nad Váhom si je podmienok v nemocnici pre obvinených a odsúdených vedomé, čo viac zosiluje ich záujem ohroziť ma na živote.

Mám podozrenie, že bol spáchaný tr. čin. Poškodenia zdravia v zmysle § 162 Tr. zákona a tr. čin. Usmrtenia v zmysle § 149 Tr. zák., a to všetko v štádiu pokusu v zmysle § 14 Tr. zákona.

Za potrebné považujem povedať, že som zákonom chránená osoba, keďže som dosiahol 64 rokov veku a okrem toho som aj osobou chorou, keďže mi bol uznaný status ZŤP postih 60%, toho času viac. Som odsúdený za skutok, ktorý sa nestal, na určenom mieste nikto nebol, nič sa tam nestalo, není žiadnych svedkov ani dôkazov. Rozsudok je platný ale nezákonný. Cez médiá dosiahnem vykonať kľúčové dôkazy – rekonštrukcia prípadu na mieste činu. Bolo mi povedané, aby som sa priznal k tr. činu a pôjdem sa liečiť domov. Pán B., prizajte sa, za 3 mesiace sa tu stretne a domov, musíte byť sebakritický k tr. činnosti. Psychické týranie, úzkosť, strach, trvalá bolesť, chronické ochorenie chrbtice L4, 45, ťahavá bolesť váhonosných kíbov bedier a kolien. Dovolím si povedať, ak sú silné bolesti, tak zdravotný stav nemôže byť stabilizovaný. ÚVTOS odbor zdravie nevie, nemá záujem riešiť moje zdravotné problémy, nemá na to špecializovaný personál ani medicínske vybavenie a ma obmedzuje na možnosti. V inom prípade psychické týranie spočíva donútiť ma priznať k tr. činu, ktorý som nespáchal.

V uznesení sp. zn. 5Nt/1/2026 je spomenuté 17x, že odmietam ich odbornú zastaralú liečbu, ale o smrteľnej embólii do pľúcnice sa spomenulo 2x. ÚVTOS odbor zdravotná starostlivosť by malo zverejniť štatistiku, koľko pacientov podpísalo reverz, a koľko ľudí zomrelo, a koľko ostalo zmrzačených.

Navrhujem, aby bol prerušený výkon trestu odňatia slobody z dôvodu nutných chirurgických na špecializovaných klinikách 3x chirurgický zákrok. Prerušenie trestu žiadam na 1 rok.“

Prokurátor v zákonnej lehote proti napadnutému uzneseniu sťažnosť nepodal a ku dňu konania neverejného zasadnutia sa prokurátor k sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku odsúdený v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných vád v konaní okresného súdu, predchádzajúcemu napadnutému uzneseniu.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého uznesenia, odsúdený v dôvodoch podanej sťažnosti namietal správnosť záveru okresného súdu, podľa ktorého nie sú splnené zákonné podmienky na prerušenie výkonu trestu podľa § 412 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia k nevyhoveniu návrhu odsúdeného na prerušenie výkonu trestu podľa § 412 ods. 1 Tr. por. uviedol nasledovné:

„V danom prípade je potrebné poukázať na dlhodobu ustálenú súdnu prax, prezentovanú už rozhodnutím, publikovaným v Zbierke Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov pod číslom 54/1957, v zmysle ktorej ustálenej súdnej praxe podľa prvej vety § 412 odsek 1 Trestného poriadku sa ťažká choroba nestotožňuje s ťažkou ujmom

na zdraví, ako ju pozná Trestný zákon. Pojem ťažká choroba podľa § 412 odsek 1 Trestného poriadku treba vykladať v súvislosti s charakterom a zmyslom ustanovení § 412 Trestného poriadku ako súčasť noriem zabezpečujúcich riadny výkon trestu odňatia slobody. Z tohto hľadiska treba pri vymedzení pojmu ťažká choroba vychádzať predovšetkým z výchovného dosahu a funkcie trestu odňatia slobody, a to v tom zmysle, že za ťažkú chorobu treba považovať chorobu, ktorej liečenie vyžaduje také opatrenia, ktoré vylučujú výchovné pôsobenie trestu. Takéto vyňatie z výchovného dosahu nápravnovýchovného ústavu je charakterizované nielen tým, že sa odsúdený lieči v civilnej nemocnici, ale aj tým, že toto vyňatie z dosahu nápravnovýchovného ústavu trvá po určitú nepretržitú dlhšiu dobu. Tieto právne závery sa konkrétne odrážajú aj v ustanovení § 5 odsek 3 zákona číslo 475/2002 Z. z., v znení neskorších predpisov, ktoré ustanovenie výslovne umožňuje umiestniť odsúdeného za účelom poskytnutia zdravotnej starostlivosti aj v civilnom zdravotníckom zariadení bez toho, aby došlo k prerušeniu výkonu trestu (rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.08.2020, sp. zn. 3Tos/76/2020).

Prerušenie výkonu trestu je podmienené ťažkou, ale vyliečiteľnou, chorobou, keď teda možno predpokladať, že po vyliečení odsúdeného bude možné zvyšok trestu vykonať (viď primerane R 61/1991). O ťažkú chorobu ide spravidla vtedy, ak buď odsúdenému hrozí bezprostredné nebezpečenstvo smrti, alebo ide o chorobu, ktorej liečenie nie je možné odložiť na dobu po skončení výkonu trestu odňatia slobody bez nebezpečenstva pre zdravie odsúdeného, ani ju nie je možné zabezpečiť v zdravotníckom zariadení, ktoré je súčasťou ústavu na výkon trestu a ani ju nie je možné krátkodobo zabezpečiť prerušením výkonu trestu vo všeobecnom zdravotníckom zariadení mimo ústavu (viď judikát B 3/1974-24).

Preštudovaním obsahu trestného spisu, najmä žiadosti odsúdeného, ním predloženej dokumentácie a správy Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, odboru zdravotnej starostlivosti, súd dospel k záveru, že nie je daný dôvod, pre ktorý by malo byť rozhodnuté v intenciách ustanovenia § 412 odsek 1 Trestného poriadku, pretože odsúdený v súčasnosti netrpí takou ťažkou chorobou, pri ktorej by mu hrozilo buď bezprostredné nebezpečenstvo smrti alebo ktorej liečenie by nebolo možné vykonávať v podmienkach Zboru väzenskej a justičnej stráže. Zo správy Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, odboru zdravotnej starostlivosti jednoznačne a nepochybne vyplynulo, že zdravotný stav odsúdeného je momentálne stabilizovaný, odsúdený nie je bezprostredne ohrozený na živote, pričom mu vedia zabezpečiť adekvátnu liečbu, vrátane operácie, v súlade s najnovšími poznatkami lekárskej vedy v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, ak by ich odsúdený neodmietal. Okrem toho, sudkyňa prihliadla i na skutočnosť, že odsúdený je umiestnený v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, teda jeho aktuálny zdravotný stav si nevyžaduje špeciálnu zdravotnú starostlivosť v Nemocnici pre odsúdených a obvinených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčíne.“

V prejednávanej príhode odsúdený navrhuje prerušiť výkon trestu odňatia slobody podľa § 412 ods. 1 Tr. por. z dôvodu, že jeho zdravotný stav si vyžaduje zdravotnú starostlivosť, ktorú mu podľa jeho názoru nie je možné poskytnúť v podmienkach výkonu trestu, a preto pokračovanie vo výkone trestu predstavuje riziko zhoršenia jeho zdravotného stavu. Podľa názoru krajského súdu okresný súd vo vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré krajský súd odkazuje s poukazom na jednotu rozhodnutí súdu prvého a druhého stupňa, dal jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky rozhodné argumenty, uvedené v žiadosti odsúdeného ako aj vo vyššie uvedených dôvodoch sťažnosti odsúdeného.

Nad rámec správnych zistení a záverov okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že podľa obsahu zaistených podkladov pre rozhodnutie o žiadosti odsúdeného sú ochorenia odsúdeného (napr. porucha zrážanlivosti krvi a s tým súvisiace zdravotné problémy; Dupuytrenova kontraktúra oboch rúk – skrátenie šliach na oboch rukách; ochorenie pažeráka a žalúdka) liečiteľné v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, pričom priebeh ochorení je pod kontrolou zdravotníckeho personálu zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej aj ako „ZVJS“) a v prípade potreby aj odborných civilných zdravotníckych zariadení (civilných špecialistov), čo vyplýva nielen zo stanoviska Generálneho riaditeľstva ZVJS, odboru zdravotnej starostlivosti zo dňa 04.02.2026, ale aj zo správy NOO a ÚVTOS Trenčín zo dňa 01.08.2025 (zosumarizovaný prehľad poskytnutej zdravotnej starostlivosti počas výkonu trestu, napr. sledovanie odsúdeného v hematologickej ambulancii; z oblasti

gastroenterológie odporúčanie operácie v LFUK a UNB Ružinov; vyšetrenia cievny chirurgom; ortopedické vyšetrenia v plánovanom operačnom riešení (na Ortopedickej klinike Fakultnej nemocnice Trenčín), ktorá tvorí prílohu žiadosti odsúdeného, a ktorú aj odsúdený priamo uvádza v jeho žiadosti o prerušenie výkonu trestu. Odsúdenému je tak možné poskytnúť zdravotnú starostlivosť aj v rámci aplikácie ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Odsúdený opakovane odmietol poskytnutie zdravotnej starostlivosti, čo vyplýva zo stanoviska Generálneho riaditeľstva ZVJS, odboru zdravotnej starostlivosti zo dňa 04.02.2026. Z obsahu sťažnosti odsúdeného vyplýva, že odsúdený nerozporuje, že opakovane odmietol navrhovanú zdravotnú starostlivosť, pričom v sťažnosti odôvodňuje odmietnutie hospitalizácie nehygienickými podmienkami v NOO a ÚVTOS Trenčín. V žiadosti o prerušenie výkonu trestu odsúdený poukázal, že jeho zdravotný stav si vyžaduje špecializované zákroky, ktoré nie je možné zabezpečiť v NOO a ÚVTOS Trenčín ani vo Fakultnej nemocnici Trenčín.

Odmietanie navrhovanej liečby a konkrétnych zdravotníckych zariadení nie je dôvodom pre prerušenie výkonu trestu, pričom odsúdenému možno zabezpečiť zdravotnú starostlivosť (vrátane operácie) v spolupráci s príslušným civilným zdravotníckym zariadením v zmysle § 5 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov. Krajský súd v tejto súvislosti tiež poukazuje na to, že podľa § 31 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov má každý odsúdený vo výkone trestu zákonné právo na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti v rovnakom rozsahu, ako každá iná osoba, a to za podmienok ustanovených zákonom č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Preto podľa právneho názoru krajského súdu právnym prostriedkom na riešenie odsúdeným namietaných nedostatkov v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti vo výkone trestu odňatia slobody nemôže byť inštitút prerušenia výkonu trestu podľa § 412 ods. 1 Tr. por., ktorý nedáva súdu zákonnú právomoc vykonávať dozor nad rozsahom a kvalitou poskytovania zdravotnej starostlivosti odsúdeným v podmienkach výkonu trestu a vyvodzovať z prípadných zistených nedostatkov splnenie zákonných podmienok na rozhodnutie o prerušení výkonu trestu.

Doposiaľ nebol ani Ústavným súdom SR konštatovaný nesúlad vyššie uvádzaných zákonných ustanovení s Dohovorom o právach osôb so zdravotným postihnutím (oznámenie č. 317/2010 Z. z.), na ktorý poukazuje odsúdený v jeho sťažnosti.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že odsúdený je počas výkonu trestu pod náležitým odborným dohľadom a adekvátnu zdravotnú starostlivosť mu je možné poskytnúť aj počas výkonu trestu, a preto krajský súd nevzhladol dôvod na to, aby bolo nutné skúmať zdravotný stav odsúdeného znalcom. Z uvedených dôvodov preto ani podľa názoru krajského súdu v danom prípade za súčasného stavu ochorenia odsúdeného niet dôvodu pre záver, podľa ktorého v zmysle § 412 ods. 1 Tr. por. by riadne poskytnutie potrebnej liečby odsúdenému bolo nezlučiteľné s výchovným pôsobením trestu odňatia slobody, ktorý trest odsúdený v súčasnosti vykonáva.

Krajský súd tak reagoval na sťažnostnú argumentáciu odsúdeného, ktorá je pre rozhodnutie podstatná. Naopak sťažnostná argumentácia, v ktorej poukazuje odsúdený na podozrenie zo spáchania trestných činov, či na potrebu priznať sa k spáchanej trestnej činnosti, nie je predmetom rozhodovania o prerušení výkonu trestu podľa § 412 ods. 1 Tr. por., najmä keď sa na účely rozhodovania o prerušení výkonu trestu neskúma postoj odsúdenej osoby k spáchanej trestnej činnosti.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.